

ВЪВЕДЕНИЕ

Тази книга е резултат от реализирането на проекта „Издирване, записване и популяризиране на ромския фолклор в Горнотракийската низина“ на Дружество „Егелвайс“ – Ракитово, финансиран от Институт „Отворено общество“ – Будапеща. От октомври 1999 г. до май 2000 г. ние обходихме Пазарджишкия регион село по село, град по град – Белово, Септември, Симеоновец, Братаница, Ветрен дол, Варвара, Церово, Лесичово, Виноградец, Калугерово, Динката, Черногорово, Овчеполци, Мало Конаре, Огняново, Синитево, Ивайло, Звъничево, Пазарджик.

В Пазарджишкия регион живеят много роми. По-голямата част от тях са хорахане (турски, мюсюлмански), а по-малката – гасикане (български, християнски) роми. Повечето турски роми не знаят ромски език, говорят турски и се идентифицират с турския етнос. Другите, които се самоопределят като роми, говорят и на ромски, и на турски език. Всички турски роми в региона са мюсюлмани.

Българските роми са православни християни. С малки изключения те говорят майчиния си език. Тук се употребяват три ромски диалекта – ерлийски, Влахички и калайджийски.

При всички ромски групи голямо влияние оказват процесите на евангелизация..

В повечето от посочените населени места, които обходихме, трудно намирахме живи носители на ромския фолклор. Някои от тях проявяваха ревност към работата ни и настояваха трудът им да бъде заплатен. Но въпреки това успяхме да запишем автентичния разказ на много предания, приказки, спомени, песни, пословици и поговорки на ромски и да ги преведем на български език. По-голямата част от тях предоставяме на вашето внимание, като отново подчертаваме факта, че записаните текстове са автентични и са функция на езиковата компетентност на разказвачите, а преводите на български са дословни.

Благодарим на всички онези роми, които безвъзмездно ни дариха своето словесно богатство, с което ни помогнаха да го направим достойно на всички, които обичат да четат и да разказват.